

Egy hosszú hétvége a Balatonnál, ami nem is hétvégére esett, és nem is közvetlenül a Balatonnál volt.

Az igazság az, hogy nem is a Balatonhoz készültünk, mert a cél valójában a Kisna-völgy volt. Az ok pedig az volt, hogy volt egy belépőnk a völgybe 4 főre és nem akartuk kihagyni az ingyenes lehetőséget.

Régóta járunk ide, mármint a völgybe, de most úgy lett, hogy előtte való nap elindultunk egy nap ott lét és egy nap vissza.

A tervek szerint az első nap megállunk a Balaton déli partján, fürdőzés, pihenés, hassütögetés - a napon - majd a foglalt szállásunkra a Somogyvámoson lévő "Radhé Resort" Apartmanokba.

Második nap a Völgy. Harmadik nap, pedig ismét balatonparti punnyadás és este haza. A terv ez volt, de a tervek nem mindig úgy sikerülnek, ahogy szeretnénk. Olyan szép lett volna, csak hát az évszázad vihara egy kicsit módosított a terveken.

A hétfő reggeli indulás meg is volt és el is jutottunk Siófokig. Ott a már megszokott szabadstrandot választottuk, de már a viharfelhők is gyülekezni kezdtek. A víz nagyon kellemes volt, sőt még melegebb is volt az átlagtól. A fürdőzés nem tartott sokáig, mert a vihar sajnos "lecsapott". A kocsi mentett meg a végleges elázástól, de mint utólag kiderült itt még nem is volt annyira vészes, mint Szegeden. Az elmaradt fürdőzés miatt a szállásra már korra délután eljutottunk. Igen csak meglepő volt a hely. Tudtuk hová jövünk, de mindig meglep. Persze pozitív értelemben. A szobánkra nem lehetett panasz. Klasszikus 2 ágyas szoba, modernül felszerelve, egy kis régies beütéssel. A "nagyanyám" korabeli asztalt, azért nem tudnám hová tenni. Aznap már nem igazán esett, így egy kicsit kezdett unalmas lenni, ezért arra jutottunk, - hogy mivel itt a faluba semmi nincs -, ezért visszamegyünk a Balatonhoz, ha más nem, azért, hogy vacsorázzunk valahol. A partot Balatonlellénél értük el, és ott is vacsoráztunk. Egy kellemes séta és fagyizás után este fél 9-re értünk vissza a szállásra.

Második nap sem úgy telt, ahogy terveztük, annak ellenére, hogy több tucatszor átszerveztük az előző éjszaka, este. Reggel szakadó esőre ébredtünk. A reggeli helyére mire elértünk igencsak eláztunk volna, ha nem lett volna esernyőnk. A reggeli? "Full vega" volt. Körözött, sajt és zöldségek. De egy ilyen helyen ez van, nem is zavart. A délelőtti semmittevéssel telt, filmet néztünk és telefonoztunk aszobában. Délután már

azért unatkoztunk, ezért eldöntöttük, hogy mégiscsak kimozdulunk. A településtől nem messze van egy nemzeti emlékhely egy apátság romjai látogató központtal. Szent Egyed bencés apátság.

A központ nem volt igazán nagy szám. Kicsivel többre gondoltam. A környezetét látva nagyobb kiállításra számítottam. Ez inkább csak egy kőtár plusz egy-két interaktív tárló. A romokhoz sajnos direktbe nem lehet felmenni, mert éppen felújítás alatt van csak úgy, mint az ott lévő kilátó. Kocsiba kellett ülnünk és megkerülni a több hektáros területet. A templom romjai szépen fel lettek újítva és a környezete is szépen meg van csinálva, de maximum fél óránál nem kell többet rá szánni. Mivel ilyen gyorsan végeztünk adta magát, hogy akkor most mit csináljunk ?

Még indulás előtt néztük az időjárás oldalakat és ott úgy látszott, hogy kora délután jó idő lesz, majd 3 körül ismét esni fog, majd késő délután ismét szép idő lesz. Na mi ennek ellenére bevállaltuk, hogy a 3 órás eső ellenére mégiscsak visszamegyünk a Balaton partra. Most éppen Fonyódra. Ahogy kiértünk a tópartra már látszott a vihar. Nem is kellett sokáig rá várni, még egy fagyit is alig tudtuk megenni. Az eső elől ismét a kocsi mentett meg. Hazafelé az úton olyan viharba kerültünk, hogy kétszer is meg kellett állnunk, mert a kocsi ablaktörlője nem bírta. Semmit nem láttam. Sosem jártam még így. A szállásra visszaérve ismét nem maradt más, csak a punnyadás és a pihenés.

A harmadik napon mi történt? Gyakorlatilag semmi. Már ébredéskor esett az eső és hideg volt, ezért az a döntés született, hogy reggeli után sártat bontunk és elindulunk haza. A hazavezető úton végig esett az eső, borzalmas idő volt. Amit sajnáltunk az csak az, hogy szinte ott voltunk a Krisna-völgy „kapujában” csak éppen belépni nem tudtunk.

Talán majd szeptemberben.